

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Hæreticus fingens se possessum à dæmone, ab alio verè possesto
comburitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](#)

Vrgere lacrymis, aut parentare precibus,
Domum redire delibutus gaudio.

O Res Hilaria iure cohonestans mea!
Hunc ergo versum do breuem tumulo breui:
Septennis Achas hic iacet Puer haud Puer.

Si quis precandi vel dolendi gratiâ
Viator astas: & preces & lacrymas
Alios in vſus verte: sic Achas iubet,
Abire lætum lætus è Cælo iubet.

*Hæreticus fingens se possessum à dæmone,
ab alio verè posseſſo comburitur.*

Cantiprat.de Apib.lib.2.cap.57.p.68.

AD Cameracum in Belgicis, olim graues,
Et Iure, pœnas putris Hæresis dabat
„ Frequentे flammā; tanto enim nulla est malo
„ Medela melior cauſticā: quisquis cutem
„ Solam scarificat taureis vel vlimeis,
„ Vel tantū abire in exterum mandat solum,
„ Is prurientem nutrit in prurigine.
„ Vulcanus Hydræ medicus eſt proſperimus.

Hos vnuſ inter quispiam effutuerat,
Quæ validē olebant faſcis vrendi ſtruem,
Notumque crimen fama diſſipauerat,
Neque hictor aberat longius dieculā.

Subueritus ipſe, ne iuberet ilicō
Durum ad Tribunal ire Quæſitor ſacer,
Et inde durioris ad flammæ rogum,
Non inficetum comminifcitur dolum,
Vt dorſum ab ignis imminentis eruat

Non

Non expetendo stipite: at frustrà dolum;
Quâ non timebat in plagâ, lepus fuit.

Eligius ergo Boogris (id nomen viro)
Terrore, veluti panico, primùm domi
Miscere cuncta, spectra spectatu horrida
Videre fingens: ipsaque vxor conscia,
Simulare docilis, euocat viciniam.
Oculos rotare Boogris, & plusquam licet
Exerere linguam, dentibusque stridere,
Subinde spumas arte factas edere,
Et petere morsu velle visus obuios.

M̄cerent amici, quodque deliris solet,
Manus numellis vinciunt, cippo pedes.
Nunc ille voce, quâ solebat, eloqui,
Et esse Boogris; dum esse dæmonem lubet,
Tunc è profundioris ollâ gutturis
Exprimere diras, aut futura edicere
Futura numquam: si sues bæoticas,
Vel adesse solas cerneret mulierculas,
Tunc esse Graius, aut Hebræus, verbaque
Glomerare, Superis, Inferis incognita.
Tandem exhibere dæmonem bellè satis.

Hinc possideri creditus, voto è suo,
Quasque antè voces sacrosancta in Dogmata
Dederat nefastas, hæ putari Dæmonis.
Mox de maligno, si liceret, hospite
Eliminando cogitari, vt par fuit.

Haud procul in Haspris (id loci) dudu' tua est
Benedicte soboles, & Vedaſtina domus
Ex Atrebais nobilis Colonia.
Hic Aichadrus colitur, è Gimetico
Delatus olim, mirus ille dæmonum

Abaſtor,

Auctor, inde turba miserorum frequens
Opem Aichadri solitantis quæritat.

Trahitur eodem Tartari falsarius,
Duoque Boogris Aichadro sstitur.

Tunc æde mediâ in hemicyclo querneo
Benè vincus alter, iam diu à stygio Cane
Incessus aderat, huius abigendi procul
Delatus ergo. Mox ubi sodalem hic sibi
Suo Boogrin in sedili conspicit,
Repente totis faucium canalibus
(Quò gallicani vertagi risu solent
Latrare) tantos hic cachinnos edere:
Nunc apprecari pessimè, nunc optimè.
Sed tamen amici tegere consutos dolos,
Dolos sed illi consuere animo suos.

Suo deinde more quâ balare, quâ
» Rugire, quâ potis, boare, Quamdiu
» In me Aichadre sœuies, nec desines
» Cremare miserum? redditus dein sibi,
Aichadre fer opem, flebili tono dare.

Excipere cuncta Boogris intentissimus,
Haud aliter, ac si fortè psittaco seni,
(Qui plura, χαιρε, οὐλε, plura calleat)
Iuuensem nouellum iunxeris, qui litteras
Arare linguâ nouerit vix vnicas.
Sic & magistrum Boogris inspectat siuum.
Dumque alter, Vror, vror, ardeo, ardeo,
Inclamat, illinc queis licet clamoribus,
Iam factus Echo, dæmonisque simia
Miser Boogris, nescius quid nox vehat,
Reclamat, Vror, vror, ardeo, ardeo.

Si fortè tumido sancta collo pensilis

Dare-

Daretur icon, aut sacrata lipsana:
Si vel minutâ guttulâ yndæ lustricæ
Digito sacerdos lubricaret vnicō,
Vterque tanto mugiebat impete,
Vt tremeret ædes, ara collabasceret.

Ineunte tandem nocte, custodes domum
Ineunt, & ambos sede, quemque quā sedet,
Dormire iussos (si per hostem fas foret)
Sacro relinquunt in choro. In votis erat
Vnum id Boogri, quem tot oppidō graues
Orisque motus, corporisque vortices,
Et inquieta exhauserant volumina:
Nictabat oculis iam diu ruentibus,
Quos somnus impetebat impotes sui,
Saturas aquosus imber ut claudit rosas.

Alter vbi solos esse se tandem videt,
Ex hemicyclo, quā potest, suo silens
Eripere se tentat. En vires Deo
Fundente, vincit sponte colliquescere,
Sedile sensim soluier robusteum.
Et hic solutus ilicet, Boogrin suum
Salute donat hospitem; quidquid dein
Aggerere ligni licuit, illud hospiti,
Seu scamna, seu scabella, circum congerit,
Fors & vetustos rituales codices,
Ipsaque mattas eripit stratas folo.

Quidquid agat ille, Boogris haud faciens pili,
Ridere potius, & fugando frigori,
Aut sibi tuendo profutura credere.

Ast vbi ferentem cernit ignem ē lampade,
Vbi suffocantem sentit aggestæ strui,
» Tum voce validâ, Ferte custodes opem,

Incla-

Inclamat, Vror, vror, ardeo, ardeo.

Somno hi sepulti, aut infolens nihil rati,
Clamore tanto si Boogris intonet,
Non huius etiam facere, non flocci sonos.

Tandem igne septus grandiore nunc erat,
In adipe nabat iam suo; O aquas citi,
Opemque misero fertे custodes citi.

Venere tandem; sed pyram qui struxerat,
Velut satelles obstat, aduerso minax
Mucrone (quem repertum in æde fors dedit,
Dedit ipse potius impij vindex Deus)
Vibratque, si vel tantulum pedis inferant,
Donec redactus Boogris in cineres eat.
Ut iit, machærâ tum remissâ mitior
Foci minister & Dei, liber, suus,
Suo solutus dæmone ad suos abit.
O bella tandem Talio! dæmon rogo
Nostrate verus Pseudodæmonem cremat,
Suum & vicissim destinatur in rogum.

*Isaacus Abbas fures & peregrinos
pœ fallit.*

Greg. Dial. cap. 14. lib. 3.

DVm Gothus albæ sortis ebrius mero
Premebat oras Italas graui iugo,
Impunè temerans omnia, sacra, non sacra;
Magnus Isaacus ad Spoletum cum suo
Grege mitigabat pro virili Cælites;
Pollebat altâ Præsul hic solertiâ
Et præuidendi & præcauendi postera.

Pia-